

TELEGRAFUL ROMANU.

Telgraful ese Duminec'a si Joi'a, la fiecare
döne sepmene cu adausulu Foisiorei. — Pre-
meratunie se face in Sabiu la expeditor'a foiei, pre-
afara la s. r. poste cu bani gat'a prin scisorii fran-
cate, adresate cîtra espeditura. Pretiul prenumera-
tunie pentru Sabiu este pre ann 7 fl. v. a.
ar pre o jumetate de ann 3 fl. 50. Pen-

Nr. 22.

ANULU XXIV.

Sabiu 14|26 Martiu 1876.

tre celelalte parti ale Transilvaniei si pentru pro-
vinciele din Monarchia pre unu 8 fl. 6. lira pre
o jumetate de ann 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri
straine pre ann 12 $\frac{1}{2}$, ann 6 fl.
Inseratul se plateste pentru intal'na ora
cu 7 er. siulu, pentru a dou'a ora cu 5 $\frac{1}{2}$, er. v. a.
si pentru a trei'a repetire cu 3 $\frac{1}{2}$, er. v. a.

La cestiuenea commassarei si proportiunarei.

Aristocrati'a nu pote lasa dina-
inte ochilor, ca desdaunările de
pâna acum'a s'a papatu un'a dupa
alt'a; si dieu i' cade greu de a trai
din munc'a propria, invetiata fiindu
din tempii trecuti la mai bine.

Ce tempuri fericite erau acele,
cându mariile sele, boierii tierei, n'a-
vîeu decât sa-si umple cosiurile din
sudorea iobagiloru Cându acesti'a erau
prin lege obligati de a muncî pentru
domnii loru; si totu ei avîeu sa pôrte
de alta parte si tóte poverile statului,
fara că dora, dreptu recompensa, sa
fie partasi si la beneficie cetatiensci;
din contr'a parii in tota form'a.

Trecuta inse tempurile acele de
trista memoria. Spiritulu tempului, si
nime altulu, puse capetu că se nu
conturbe intrarea epocii umanitatiei,
in carea aru fi sa ne afîamu astadi.
Inse beneficiatii tempurilor trecute,
nu putîu remâné nedesaunati, pen-
tru buuavointi'a esecutata chiaru fatia
de servii loru, carii abiă mai erau ca-
pabili pentru drepturi; si astufeliu
urmara: desdaunările pentru pamantu,
pentru decime si vii, că fântâni destulu
de fertile pentru pungile fostilor boieri.

Acoste inse tóte fura si in cea
mai mare parte si trecuta. Afara de
acést'a fostii boieri au aplatî astadi
asemenea cu iobagii birurile cele grele,
dupa mosiile cele estinse, pre care
astadi trebuie sa le agoniseasca cu
munca propria. Intre astfeliu de im-
prejurâri nu ne pote prinde mirare,
cându vedemu pre fostii boieri tângu-
induse in organulu loru „Kelet“: ca
relatiunile de possesiune din diu'a de
adi in Transilvania, suntu nesuferibile,
si ca pretindu o organisare grabnica,
sub periclu ca la din contra s'aru ni-
micî de totu starea economica a tierei.

Intr'adeveru ca si noi partinim
si simtimu necessitatea, de a se imbun-
natati starea nostra agronomica si
preste totu economica, cu ori ce pretiu
si prin ori-ce mijloce legali si ecuita-
bili; boerii lui „Kelet“ inse se pare,
ca voiescu a profitâ si din cestiuenea
acést'a numai pentru sine. Câci ei se
identifica pre sine cu starea agronomica
a tierei intregi si pretindu astufeliu
reforme care pentru densii potu
fi cîtu de folositore, cu atât'a inse
mai daunose pentru ceealalta popula-
tione si mai alesu pentru fostii coloni,
carii inca suntu isvôre, celu putienu
totu-atât'a de ferile pentru vistieri'a
statului; deci chiaru si numai din
punctul acest'a de manecare au totu
atât'a dreptu de a fi respectati si con-
siderati din partea puterei de statu,
că si boierii.

Cumca fostii boieri, nu se inter-
seza intru atât'a, de starea agronomica
in genere a tierei, cîtu mai multu
numai de aceea: cum sa pote ei pro-
fitâ din cestiuenea regularei definitive
a relatunilor remase din legaturile
de urbarialitate de mainainte; acést'a
se vede apriatu din giurstarea, ca
organulu loru „Kelet“ atinge intrebâri,
care au locu mai numai intre fostii
boieri si coloni si le pertractea in-
tr'unu modu, ce o da pre fatia care
suntu durerile boieriloru. Haru dom-
nului numai, ca regimulu 'si cunosc
mai bine missiunea sea, decât pre-
supunu boierii: si astfeliu nu le va
face tóte pre voi'a dloru. —

Urmardu in scurtu cele 6 intre-
bâri, ce le pune si pertractea „Kelet“

fresce din punctu de vedere alu in-
tereselor numai boieresci — in pri-
vinti'a comassatiunei si regularei pos-
sesiunilor, ne vomu esprimâ si noi
parerile nostre fara resvera.

In ce privesc intrebarea prima:
de se pote face pendenta seu nu, re-
gularea possesiunei si resp. comassarea
dela invoieira majoritatiei seu minori-
tatiei compozerilor? Si de nu, ce
jurstari au sa fia decidiatore, pen-
ducerea in deplinire a comassarei?

In privinti'a responsului ce l'u-
da „Kelet“ la partea dintâi a intre-
bârei acestei'a: ca adeca statulu fara
respectu la vointi'a compozerilor
sa duca cu forti'a in deplinire commas-
atiunea, nu putem fi pre deplinu de
acordu cu „Kelet“. — Câci, de si nu
se pote nega ca commassatiunea in ge-
nere e folositore pentru agronomia si
economia, intru cîtu ea face posibilu
că fia-care proprietariu sa-si folosesc
liberu, neaternatoru si dupa placu pa-
mentulu seu comassatu, scutesce de
alerghaturile cele multe dela o parcela
la alt'a, si inlesnesce proprietariului
supravegherea asupr'a rôdeloru oste-
neleloru sele etc. totusi obvinu mo-
mente, cari intre impregiurâile nostre
de astadi, facu sa apara commassati-
unea că modulu celu mai siguru de
ruinare pentru majoritatea populati-
unei, pentru proprietarii mici.

Fertilitatea pamantului nu e pre-
tutindinea asemenea. O bucată de pa-
mentu in unulu si acelasi hotaru pote
fi mai priinciosa pentru unu felu de
semenaturi, că pentru altulu si pâna
cându possesiunile suntu parcelate,
fia-care agronomu 'si folosesc fia-care
parcela de pamantu, in modulu care i'
promite venitul mai multu. — Bine
ca prin munca si truda ori-ce pamantu
se pote face fertilu pentru ori-ce felu
de semanatura si ca prin schimb, care
pote fi si in bani, se pote acoperi
lips'a fia-câru'a din prisonti'a altui'a;
iase popopulu nostru agronomu e inca
departe de stadiulu acela de cultura
incătu sa-si scie ajută in modu artificiosu, de alta parte mijlocele
de comunicatiune cele rele facu mai
imposibile comunicatiunea si comer-
ciulu cu cereale.

Pre lângă acestea mai obvine,
ca in casu de daune elementare, pâna
ce suntu possesiunile parcelate, pro-
prietariulu in cele mai putine casuri
si perde recolt'a de pre tóte parcele
imprasciate; pre cându fiindu
acestea comassate, stau sub un'a si
aceeasi sîrte, si astufeliu devine pro-
prietariulu nimicitu dintrun'a. Silitu
fiindu acum'a a-si acoperi lipsile sele
prin imprumuturi, trebuie sa se in-
grupe in datorii, din care cu anevoia
se mai pote eliberă; fiindu-ca noi nu
avemu mai de locu astufeliu de insti-
tute de creditu, care se servesc, dupa
destinatiunea loru, spre ajutorirea
agronomiloru si economiloru. In casu
de nevoia 'si vinde astadi plugariulu
o parcela de pamantu seu o zelogeste,
— se ajuta si totu i' mai remână
celelalte inca spre sustinerea sea si
a familiei; cându inse va fi silitu a-si
vinde seu i se vinde possesiunea in-
trâga, nu-i mai remâne decât traist'a
de cersitu. —

Economia de vite, carea e unulu
din ramii cei mai rentabili pentru
agronomii nostri, aru trebuí se stag-
nedie de totu; pâna ce saru dedă
economii rostrii cu sistemulu nou si
aru află modulu de a o puté continuă
si sub giurstările schimbate. Compe-

tintiele statului inse pretindendu-se
mereu iaru aduce la sapa de lemn.

Afara de acestea s'aru nasce proletariatul, cându s'aru efectuî indata
si sub giurstările de fatia comassatiunea. Câci aru fi o urmare naturale a
comassarei, oprirea de a nu se mai im-
parti de nou seu chiaru a parcela pa-
menturile odata comassate.

Urmare mai departe aru fi de
acă, ca in casuri de ereditate, avearea
immobile comassata nu s'aru mai puté
imparti intre eredi in natura, ci i'
s'aru puté transpune numai unui
din trei densii si astfeliu ceilalti, aru
remané proletari, nefindu inca inde-
letnicii de a se prinde de meserii seu
alti rami de productiune.*)

Prin comassarea fortata aru scadé
mai departe pretiulu realitatiloru in-
tre giurstările cele abnorme presente.
Lips'a monetei, carea aduce cu sine,
de se vendu astadi parcele de pretiu
considerabilu, cu o bagatela, aru avé
totu acelasi efectu si fatia de o mos-
sia întrâga comassata. Câci cându lips'a
de bani opresce concurrent'a; atunci
cumperatorii facu pretiurile dupa pla-
culu loru.

In fine s'aru ingreuiá si schim-
bulu resp. agonișirea realitatiloru, ba
s'aru face mai imposibile pentru po-
porulu sermannu. Elu dupa castigulu
si midilócele sele, usioru pote sa-si
agonisesc adi o mosia, mâne alt'a;
castigarea unui complexu intregu inse
trece preste puterile sele.

Noi asiá dara de-si in principiu,
nu suntemu in contr'a comassarei; in
contr'a introducerii ei repentine si
forciate intre giurstările de fatia, tre-
bue sa finu. — Dupa noi comassarea,
fara periclitarea stărei de acum'a agro-
nomice si economice, bune rele, cum
suntu, numai atunci s'aru puté face;
cându mai intâi aru urmă pregati-
rile de lipsa si pentru poporulu de
rendu si acest'a inca s'aru pune in
positi'a de a puté esistá si sub giur-
stările schimbate.

(Va urmá)

Revista politica.

Proiectul despre regularea fundu-
lui regiu s'a terminat alalta ieri,
fiindu primitu in desbaterea generale
si speciale. Sieptespradie deputati
sasi s'au abtienut dela desbaterea
speciale.

Sessiunea dietei presente dice „P.
C.“ se va inchide luni si cea următoare
se va deschide marti.

Delegatiunile se voru deschide la
Budapest'a in septamâna prima din
lun'a lui Maiu.

De vre-o dôle dile incóce tace
diurnalistic'a cea mare de eveneminte
din orientu. Press'a oficioasa este
indata gat'a a vesti ca lucrurile s'au
indreptat spre pace. Unele semne
inse dovedescu, ca liniscea politica de
care ne bucurâmu de vre-o dôle dile,
are sa fia in curendu intrerupta de
alte eveneminte, cari se succedu că
fasele unei bôle cronice.

Austro-Ungari'a aplica neutralitatea
acum cu tota rigurositatea. Dela
Liubobratici incóce, carele e internat
in Lintiu, au mai pusu mâna organele
monarchieei nostra pre unu altu capitanu
cu 80 de insurgenți, cari fura
alungati pre pamantu austriacu. De
alta parte oficiele vamale din Zar'a

au capetatu ordinu strajnicu a confisca
tote transporturile de arme pen-
tru Muntenegru si Serbi'a. Unu trans-
portu de 25,000 pusci noue, ce aveau
destinatiunea pentru Muntenegru si
suntu liferate de o fabrica din Vien'a
e dejâ confiscata. Muntenegru au re-
clamat armele, aratandu ca se afla
in pace si cu Austro-Ungari'a si cu
Turci'a. Din Vien'a inse s'a respuștu,
ca Muntenegru nu are lipsa de arme
aceste si ca Muntenegru voiesce sa le
mijlocesca insurgențiloru. Negociările
intre Cetinje si Vien'a decurgu in pri-
vinti'a armelor din cestiuene si cre-
demu ca se voru termina cu elibera-
rea transportului. Muntenegru pâna
un'a alta a opritu din partesi espor-
tulu de mijloce de traiu la Cattaro.

Ce face Serbi'a? se intréba inca
si astadi lumea politica. Deocamdata
ne spune press'a oficioasa, ca Marinovic
a recomandat principelui Milan
pacea si dela recomandarea acésta se
facu deductiuni dupa cum le doresce
ori-care doritoriu alu pâcei. Dara, din
dispusetiunile regimului dejâ luate nu
s'a revocat inca nici un'a; din Parisu
se astăpta in totu momentulu
scirea despre incheierea unui imprumut
mut nou, care déca nu se va realiză,
se va inlocui prin unu imprumut for-
matu in tiéra. Asiá increderea prea
mare in o tienuta pacifica a Serbiei
este deocamdata pripita.

O telegrama din Belgradu dela
23 Martiu spune, ca conscriptiunea
reservelor serbesci au avutu unu re-
sultat foarte favoritoriu pentru Serbi'a.
In casu de resbelu Serbi'a dis-
pune de 300,000 de combatanti;
200,000 potu trece preste confinie si
100,000 potu remané in tiéra.

Insurgenți se inmultiesc. Intre
Grebcii si Trebinje suntu 2000 de in-
surgenți, cari pâna un'a alta impedeca
proviantarea cetăției Trebinje si im-
pedeca acumularea trupelor turcesci
despre Kleck. In Bosni'a aprópe de
confiniele serbesci, in tienutulu Novo-
varosiului s'a formatu o trupa nouă
de insurgenți. Mai departe capitani Babici,
Uzelac si Bilbija au terminat
organisarea unei legiuni de insurgenți.
Principle Carageorgesci inca a orga-
nisatu unu corpu cu o eminenta
armatura militaria, cu instrumente de
pioneria, cu tunuri etc.. In trup'a sea
suntu oficieri rusesci, austriaci si unulu
germanu. Despre principle Carageorgesci
se dice, ca a lucratu cu multa
socotinta, preparandu-se cu tóte cele
trebuinçiose pentru o campania re-
gulata.

Achmed Muctar pasi'a a propus
insurgențiloru unu armistitii de dôle-
spradie dile, care armistitii inse fu
respinsu din partea insurgențiloru.

Din Rom'a se telegraféza ca
cris'a ministeriala ce duréza inca se
va termina astfelui: De pretis va
fi ministru presiedinte si de financie,
Nicoter'a de interne, Mezzapapo de
resbelu, Brin de marina, Zanardelli de
lucrările publice, Coppino de instruc-
tiune, Manciu de justitia, Maiorana
de agricultura si Melegari de esterne.

Regele Spaniei Alfonso a in-
tratu in Madridu in fruntea unei ar-
mate de 25 mii, reintorcendu-se din
campania contra carlistiloru, si fu pri-
mitu cu mare entusiasmu.

Dile'a Ungariei.

In siedinti'a casei reprezentative
din 22 Martiu n. dupa cele formale
se pune la ordinea dilei proiec-

*) Acést'a aterna dela modalitatea cum
s'aru face commassatiunea.

tulu de regulare a fundului regiu si a universitatiei in natiunei sasesci.

Reportorul Fr. Wächter recomanda casei proiectul. O motivare mai departe e de prisosu, de ore ce raportul de motive accludat la proiectu e de ajunsu. (Aprobare).

Ministrul presedinte Tisza de asemenea afla de prisosu ori ce motivare in momentul acesta si-si resverba vorbi inca la obiectul in discussiune, deca cum-va i se va da ansa la acesta in decursul desbaterei.

In desbaterea generale ce se incepe ia mai intai cuventul deputatului Kapp: Dececa proiectul e in genere de insemnata mare, atunci elu pentru sasi e de o insemnata extraordinara. Oratorul scie bine, ca stând inaintea unei majoritati colosal, are o problema forte grea, daca se va tienă de obiect si röga cas'a de atentiu. (S'audim!)

Scopul proiectului nu e decat nimirirea fundului regiu, pentru a da acolo teren libru de actiune guvernului pentru scopurile sale. In raportul de motive ministrul se provoca la aceea, ca proiectul acesta e consecinta dintro lege, care demanda guvernului sa faca dispositiuni legali relativ la regularea fundului regiu. Legea ce e dreptu demanda regula rea fundului regiu, daca nu nimirirea lui, precum face proiectul. Ministrul se provoca in deosebi la § 1 art. 43: 1868, prin care se pretinde regularea legale indigitata, daca ministrul a uitat § 10 din legea citata, in care se dice, ca regularea are sa urmeze asiá, catu sa se crutie drepturile basate pre legi si tractate.

Oratorul espune apoi in detaliu intemplierile istorice relativ la Transilvania inainte de inactivarea legei din 1868 si apoi continua, ca ministrul a respunsu la o intrebare ce i s'a pus in comisiunea administrativa, cu privire la ascultarea celor interesati, ca s'a satisfacut dejá acesta recerintia a legei prin antecesorele seu. Oratorul nu se indiesce de acesta, daca trebuie sa faca döue observatiuni in privintia acesta, intaiu, ca insusi ministrul a disu, ca nu densulu, ci antecesorele seu a ascultat pre cei interesati, a döu'a, cum a potutu sa se pronuncie respectivii, cändu densiloru voindu sa se dechiarare in confluscu li s'a intredisu ori-ce dechiaratiune, cu provocarea, ca universitatea natiunei n'are nici unu dreptu la discussiuni politice.

Cea mai insemnata dispositiune a § 10 art. 43 din 1868 merge intr'acolo, ca drepturile fundului regiu, garantate prin legi si tractate, trebuie scutite. Se nasce intrebarea, intru catu se scutescu aceste drepturi prin proiectul de lege? Se cuprunde intr'ensulu macaru un'a urma de scutintia drepturilor? De siguru ca nu! Legislativa unguresca a recunoscutu prin o lege sanctiunata drepturile fundului regiu, a datu dechiaratiuni solemne, ca va procede dreptu si ecuitabilu si acum? Sa substernu una proiectu de lege, care are de scopu simpl'a nimirire a fundului regiu. Unde suntu promissiunile solemne?

Oratorul firesce nu primesce proiectul. Aoperatorii proiectului dicu, ca acesta e in interesul tierei, e de lipsa pentru imbunatatirea administratiunei. La primul argumentu oratorul nu vrea sa reflecteze pre largu, se teme, ca viitorul va areta, ca acestu proiectu substernu nu e intru interesul tierei. Se dice, ca proiectul e necesaru in interesul administratiunei. E ore — intréba oratorul — administratiunea fundului regiu atatu de rea, catu aici numai nimirirea sa mai pote ajutá? De siguru ca nu! Saru puté usioru aduce in armonia administratiunea — scutindu-se tote drepturile — cu tote recerintele statului modernu! Se vorbesce de unu statu in statu ce-lu for-

meza fundulu regiu, ceea ce este cu totulu neadeveratu. Se dice, ca esistintia fundului regiu pericoliza interesele libertatii. La acesta afirmatiune oratorul replica, ca fundulu regiu a fostu totu-déun'a unu asilu alu libertatii si alu egalitatii in dreptu. In fine presenta urmatorul proiectu de resolutiune:

Considerandu, ca articululu de lege 42: 1868 care tratéza „de dispusetiunile detaiate despre uniunea Transilvaniei cu Ungaria“ dispune:

„§ 10 Pentru a asigurá drepturile de selv-administratiune ale scaunelor, districtelor si cetătilor din fundulu regiu, pentru organisarea corporilor loru representative si statorirea sferei de dreptu a universitatiei natiunei sasesci se insarcinéza ministeriulu, ca ascultându pre respectivii sa substérna dietei unu astfel de proiectu de lege care va avea sa respecteze si sa aduca in armonie in modu suficient atatu drepturile basate pre legi si tratate cătu si egalitatea de dreptu a tuturor cetătilor ce locuiesc pre acestu teritoriu, de ori ce nationalitatear fi;“ ca mai departe dispune § 11 totu din acestu articulu de lege:

„Universitatea natiunei sasesci se lasa si pre viitoru in ster'a ei de activitate ce i compete dupa articululu de lege transilvanu XIII: 1791 — sustienendu-se dreptulu de inspectiune alu Majestaticei Sele ce-lu esercéza ministeriulu ung. responsabilu cu exceptiunea, ca adunarea universitatiei nu va exercia pe viitoru nici o functiune judiciale in urm'a schimbărei in institutiunea judiciale“;

Considerandu, ca proiectul de lege pre care l'a substernu ministrul de interne si care togm'a se afia in discussiune nu corespunde preste totu dispositiunilor precise ale legei mai susu amintite, ci sta togm'a in contradicere directa cu ea;

ca (proiectul) in locu de a asigurá acele drepturi are de scopu togm'a sistarea acestor si desconsidera cu totulu cu privire la sfer'a de activitate a universitatiei natiunei sasesci dispositiunile paragrafului mai susu citatu;

Cas'a deputatilor sa binevoiesca a enunciá si conclude:

I, ca nu primesce proiectul ce sta in discussiune;

2. ca indruméza pre ministeriu ca acesta observandu cu acuratetia dispositiunile §§ 10 si 11 art. de lege 43: 1868, mai departe § 88 art. de lege 42: 1870 sa elaboreze unu atare proiect de lege nou, care corespunde pre deplinu dispositiunilor din legile citate si sa substérna acestu proiect de lege, ascultandu pre respectivii, in terminu pre cătu se pote de scurtu, inaintea casei deputatilor.

Acestu proiectu de resolutiune e subscrisu de: E. Trauschenfels, deputatul districtului Brasovu; G. Kapp, deputatul cetătiei Sabiu; Fr. Serafin, dep. din Cincu-mare; Al. Sachsenheim, dep. din Mediasiu; Sam. Dörr, dep. din Nocrichiu; Chr. Roth, dep. din cercul Agniti; C. Conrad dep. din cercul Nocrichiu; Fr. Ernst dep. cercul Sighisoarei; Fr. Leonhard, dep. din Orestie; C. Maager, dep. din Cohalmu; C. Gebbel, dep. din cercul Sabiu; W. Löw dep. Mercurei; G. Baussnern, dep. din cercul Mediasului; A. Zay dep. Sebeșului; E. Steinacker deputat in districtul Bistritie.

Al. Márai saluta cu bucuria proiectulu de lege, pentru ca promoveaza unitatea statului ungurescu si e laudabilu in respectu liberalu fiindu ca nimicesce ultim'a remasitia a unei pozitii exceptionali privilegiate. De presentu esistu in fundulu regiu legi numai pentru sasi, cari in numeru de 150,000 suflate suprima 33,000 unguri si 175,000 romani. Trebuie sa se puna capetu unei stari, in care dom-

nesce universitatea natiunei sasesci de tragendu celor 11 municipie sasesci dreptulu de a se determina presine; din motivul acesta si din cele mai susu espuse oratorulu primesce proiectul. (Aprobare in centru.)

Guido Baussnern: Onorata Cas'a! Dupa procederea de curendu a Casei in caus'a intercalatiunei amicului meu Trauschenfels, unde datorintia ministrului era, sa se ingrigesca de observarea legilor, precandu densulu recunoscu implicite o calcare pre fatia a legei si in locu de a delaturá ni puse in perspectiva unu proiectu de lege, care radica calcarea de lege la puterea de lege (Oho!) ier' cas'a luà responsulu la cunoștința aprobandu-lu: dloru mei, dupa o astfel de purcedere este cu greu a vorbi contr'a unei legi care are de scopu a umili directu dreptatea chiara că lumin'a sôrelui. (Sgomotu si strigari: la ordine!) Procederea acesta dovedește ca in cas'a acesta, celu putin in unele intrebări, lipsesc respectul inaintea legei si sentiul de dreptate. (Sgomotu si strigari: La ordine!)

Presidentul aréta, ca deca la intrebarea momentuosa ce sta sub desbatere cas'a trebuie se asculte cu linisca argumentele contrarie, pentru a nu i se poté imputa, ca ea se nesuesce nu numai a nu asculta argumentele contrarie, ci chiaru ale su primă, atunci se cere si din partea dloru deputati (aratandu spre grupa sasilor) sa fia obiectivi si sa evitez espressiunile inconveniente ce nu se tienu de obiectu. Ca sa nu se pote dice, ca cas'a nu voiesce sa asculta argumentele contrarie, nu voiu sa usezu acum de dreptulu presidialu; deca inse dlu deputatu se va folosi in decursul argumentării sele de expresiuni vatamatore, voiu usá cu tota as primea de dreptulu meu că presidentu.

Dececa totusi iau cuventul — continua Baussnern — implinesc numai o datorintia etica, pentru a lupta pentru dreptu forméza partea morale a luptei celei mari pentru existintia si cine lucrându in vietia se substrage, fia din ori-cari motive, dela acesta a lupta, acel'a pecatuesce contr'a principiului de moralitate, pre care se baséza tota demnitatea omenésca. Mai iau cuventul si din altu motivu ce deriva din natur'a omenésca si acesta e sperantia, ca d-vóstra dloru mei veti asculta in cea din urma minuta a orei a 12 de vocea consciintiei si veti delaturá o lovitura, care amintia pre o natiune intréga cu nimirirea. (Miscare, o voce: Unde e acea natiune?) Sperantia acesta o intemeiez u pre cavalerismulu si sensibilitatea natiunei unguresci in punctul onórei, o calitate acesta, cu care natiunea unguresca totu-déun'a s'a falit.

Suprem'a porunca a onórei e respectarea cuventului datu, o porunca acesta, pre care si cavalerismulu telarescu din evulu mediu o a respectatu si lumea de astazi pune rumpearea cuventului intr'o linie cu desonera. Ve aducu deci aminte dloru de acesta porunca, ve aducu aminte de cuventul de onóre, pre care natiunea unguresca l'a datu de repetite ori natiunei sasesci in modu serbatorescu. (Strigari: Cându?)

Voindu a constatá prin fapte a cestu cuventu de onóre oratorulu dice, ca Transilvania este margaritariulu celu mai stralucit in corona Stui Stefanu si cea mai stralucita parte din istoria acestei tieri o forméza lupta de patru seculi a natiunei sasesci pentru cultura. (Contradicteri). Intr'adeveru nu natiunea acesta, ci tradarea de tiéra a voivodului Zapolya e de vina, ca Transilvania s'a smulsu de Ungaria dupa nefericită lupta dela Mohaciu si a devenit teatrul resbelelor civile si a invasiunilor turcesci continue.

In acestu tempu teroristicu multe familii unguresci si-au scutit averta si vieti in cetătile bine intarite ale

sasilor si cum ca Transilvania nu s'a prefacutu intr'o pustietate, acesta se poate multiemí numai energiei acelei natiuni, pre care o amerintia urmatori a celor famili unguresci refugiate pre acelu tempu fatalu in cetătile sasesci cu nimirirea. (Nu este adeveratu!) Nu numai drepturile basate pre legi si tractate ale natiunei sasesci, ci si meritele nemuritore, ce si le-a castigatu acesta natiune pre tempulu pâcei pentru cultur'a Transilvaniei, pre tempulu resbelelor turcesci pentru aperarea tieri, au datu ansa natiunei unguresci sa dea natiunei sasesci cuventul seu de onóre pentru integritatea politica a natiunei sasesci, in toate trei stadiile ce le a percursu reimpreunarea Transilvaniei cu tiéra mama Ungaria. Si natiunea unguresca a facutu acesta in modu serbatorescu prin corpulu seu representativu legalu, in care ea formá că si astazi majoritatea suverana preponderanta si decisiva.

La analu 1848 natiunea unguresca si-a datu cuventul seu de onóre in diet'a de Posionu si Transilvania. Articululu VII: 1848 dispune in § 5 acceptarea tuturor libertătilor si legilor speciali ale Transilvaniei, cari suntu favoritóre libertatii natiunali si egalitatii in dreptu. In diet'a transilvana s'a garantat integritatea politica a natiunei sasesci prin resolutiunea solemna din 20 Iuniu 1848. Deputatii substernusera atunci unu memoriu, alu cărui cuprinsu se concentra intr'acolo, ca tiéra sasescsa sa remana unu intregu nedespartiveru pre viitoriu.

Comisiunea regnicolara denumita in afacerea uniunei a fostu in drumata sa lucru intr'acolo, ca ministeriulu ungurescu sa substérna pre bas'a dechiratiunei dietali unu proiectu de lege la legislativa cea mai de aproape. Acea comisiune regnicolara a fostu denumita de Majestatea Sea Imp. Ferdinand cu insarcinarea sa dea materialul la acelu proiectu. Intemplierile durerose au intreruptu activitatea a celei comisiuni si uniunea veni in stadiul alu doilea abia dupa 7 ani la diet'a din Clusiu din 1865.

In diet'a acesta, conchiamata pentru revisiunea uniunei, si-a datu natiunea unguresca cuventul seu de onóre in resolutiunea dietale din 6 Decembrie 1865, prin care dorintele postulatele si conditiunile natiunei sasesci, substernute in form'a unei motiuni in scrisu, se privira de a face erare a dietei. Punctele cardinali ale motiunei era: sustinerea constitutiunei municipali sasesci si inviolabilitatea teritoriale a fundului regiu — cu unu cuvent: integritatea politica a natiunei sasesci.

In stadiul alu treilea si celu din urma si-a datu natiunea ungara cuventul seu de onóre prin guvernulu responsabilu alu statului ungurescu si apoi prin legislativa.

In Februarie 1868 guvernulu ung. a pensionat pre contele alesu alu natiunei sasesci, ocupandu acestu postu prin denumire, universitatea natiunei sasesci a datu unu gravamenu, la care a respunsu ministrul de interne de atunci bar. Wenkheim, ca factorii legali voru statori drepturile basate pre privilegie. In Decembrie urmandu regularea definitiva a uniunei cuventulu de onóre datu s'a adusu in §§ 10 si 11 art. de lege 1868 intr'o forma correcta si legale. Oratorulu se provoca aici la unele detaiali din legile ce atingu cauza fundului regiu si apoi face imputarea, ca proiectul de fatia ignoráza integritatea politica a natiunei sasesci, garantata prin legea uniunei.

Baussnern nu pote presupune, ca representantii natiunei cavaleresci voru fi in stare sa dica, ca forța precede onórea.

Ticalosa e natiunea, continua oratorulu — care nu si jertfesce tote pentru onórea sea si o natiune, care nu si

tiene cuventul seu de onore, datu in modu solemnu se lépeda de onore.

Presidentul admonéza de nou pre oratoru, care termina dechiarandu-se pentru propunerea lui Kapp. (Va urmá.)

Diurnalele române de preste Carpati se occupa cu unu discursu alu lui Gambetta, rostitu nu de multa la Lyon, care discursu e in stare se derime multe ilusjuni atâtu dincolo de Carpati cătu si chiaru si dincóci la unii adoratori platonici ai lui Gambetta. Din discursulu lui Gambetta se vede o cochetare cu unele monarchii européné pentru a fi spriginitu la revanchul contra Germaniei si de aceea elu recomenda amicilor sei se renuncie dela „politica nationalitătilor.“ Eata ce reflesiuni face „Press'a“ din Bucuresci lui Gambetta.

In fatia unei asemenea manifestări politice, care ne a amintitui si unu articolu programu din „République française“ dela 1872, si in prevederea ca d. Gambetta pote veni intr'o di la putere si cu timpul chiaru la presidintia republicei, noi ne amu preocupatu că romani cu óre care ingrijire de acesta noua directiune politica ce se propaga de d. Gambetta. Se pote că noi sa fi esagerat cuvintele dului Gambetta care a disu, ca „politica nationalitătilor“ (de subtu imperiu) trebuie repudiata.

Daca d. Gambetta va fi intileusu respingerea numai a unoru gresielii facute subtu imperiu, atunci nu amu avé nimicu de disu. Dara ne amu mai adusu aminte si de alte scrieri ale dului Gambetta, precum si de idea constanta si naturala de revanche contra Germaniei, si de ofertele facute Russiei print' unu articolu din „République française“ dela 1872, oferte unde se vorbiá despre identificarea intereselor francesc cu cele russe si panslaviste, — oferte pre care organele russe nu le au priimutu cu incredere; — si de aceea ne amu ingrijitu si amu relevatu acesta măterie.

Dea Ddieu că temerile si preverile nóstre se fie esagerate si desminite de timpu; nu amu dori mai multu de cătu acésta in interesulu nationalitătilor, alu pâcei si ecuibrulu europeanu.

D. Gambetta a calificatu de ecuvóca (louche) „politica nationalitătilor“ urmata subtu imperiu. Ei bine n'amur dorí mai bine de cătu că republica francesa sa urmeze aceeasi politica generósa, mai putienu gresiele din tempulu imperiului.

Discursulu dului Gambetta dela Lyon si articolulu ce amu reproducemus din „République française“ din 1872 nu prea ne incuragiaza in sperantiele nóstre. Apoi, noi n'amur confundatu nici odata pre dlu Gambetta si partidulu seu cu intrég'a Francia, si de aceea reu ne acusa „Romanulu“ ca amu fi propagandu indirectu racéla pentru aeca natiune generósa dela care amu primitu atâta bine in trecutu. Republica s'a intemeiatu in Francia, si n'amur dorí mai bine de cătu a o vedea sprigindu principiul nationalitătilor si sustienendu la inaltimeta sea prestigiulu Franciei in tati'a popórelor europeene.

Pentru mai multa lamurire a celoru dise de noi, reproducemus mai josu pasagiulu din discursulu dñului Gambetta relativu la politic'a sea externa, pasagiul care combinat u articolulu ce amu reproducemus dupa „République française“ din 1872, a formatu bas'a reflexiunilor si temerilor nóstre, pre cari, inca odata, amu dorí ca tempulu sa le desmintia.

Eata cum s'a exprimat d. Gambetta la Lion:

„Noi amu pecatuitu adesea prin spiritulu de propaganda escesiva. Sa ne facemus trebile la noi, sa ne vin-

decâmu rânilu nóstre si sa lasâmu pe ceea-lalta lume sa-si véda singura de trebuintele sele fâra concursulu nostru.

„Apoi de multu noi nu mai avemu ce sa ducemul celorulalte pôrpe, ci din contra, avemu sa imprumutâmu: dela Englîter'a libertatea de presa si dreptulu intrunirilor; dela adversar'a nôstra de eri organisarea sea militara, servitiul adeveratu obigatoru pentru toti. Cu aceste condițiuni putemus fi siguri de concursulu si simpatiele natiunilor.

Trebuie sa respingemu proselitismulu. Trebuie sa respingemu acea politica din tempulu secundului imperiu, politica eeuivóca, care mergea la Dunarea de Josu, care trecea dincolo de mări in Mexicu, care tradâ Danimarc'a, si care strivea pre Austria; acea politica, care nu cauta decâtu ruine in lume si ne sapá sub picioare unu abisu, unde era sa ne cufundâmu cu totulu. Acésta politica a natiunilatilor trebuie respinsa (!). Ceea ce voimur este pacea pretutindeni.“

Fiinduca in diu'a de astadi se vorbesce fôrte multu despre republica reproducemus unu toastu republicanu alu representantului confederatiunei elvetiane dlu Korn rostitu cu ocazie banchetului anualu datu in Parisu, de societatea elvetiana de binefaceri.

Eata toastulu dupa traducerea U. p. A. :

„Că republicanii de vechia data, avemu deprinderea de a manifesta la aceste banchete, cari suntu nisce serbări de familia, convingerile si simtiemintele nóstre cu franchetia.

Aceste consideratiuni mi permitu a le esprime că membru alu acestei numeróse familii elvetiane din Parisu, din care amu tericirea de a face parte de 20 ani.

Privim cu incredere viitorulu Republice francese, fiinduca ea nu este produsulu unei miscări efemera, ci alu unui spiritu de moderatiune si de vointia cugetata din partea natiunei. Privim cu incredere viitorulu Franciei fiinduca suntemu adencu convinsi ca natiunea francesa nu voiesce alta republica decâtu acea care asigurandu progresulu si libertatea, garantéa ordinea si pacea, si că celu mai puternicu sprigindu alu loru, munc'a. Totu in acestu sensu intielegemu noi si iubim in Elvetia republica. Acela care nu iubesce nici ordinea nici munc'a nu este demnus, in ochii nostri, de numele de republicanu. Libertatea fâra ordine si munca, nu mai este libertate, ci anarchia, detestata de adeveratulu republicanu, că si de monarchistu.

Ceea ce ne intaresce in incredea nôstra, este ceea ce amu vediutu, cu proprii nostri ochi, ca unu regim republicanu de faptu fâra organisare definitiva, a sciutu celu putienu, in tempii cei mai deficili, sa restabileasca ordinea contr'a unei rescòle fâra precedentu, sa libereze Francia de o ocupatiune straina si de o datoria de resbelu enorma, sa intarésca si chiaru sa marésca creditulu in intru si in afara, sa mentie ordinea si sicuranti'a in cursulu ultimilor cinci ani, cu tóte ispitirile de totu felul. Cu ce dreptu se pote presupune ca republica recunoscuta formalu că stare legale a tieri si spriginita de sufragiulu universalu va oferí mai putienu garantia intereselor celoru mai importante ale societătii, de cum le-a asiguratu inainte de a fi primitu o sanctiune legală?

In fine, cum s'aru puté admite că acésta republica, care datoresc fundarea sea unui spiritu de moderatiune necontestabile, aru puté in aplicarea si desvoltarea principiilor sele, sa nu cunoscă tóte regulele intielegiunii si sa uite tóte invetiamentele istorice in privint'a condițiunilor fundamentale ale duratei institutiunilor democratice?

Nou'a republica pote cu atâtu

mai multu sa compteze pre simpatiele celorulalte natiuni, cu cătu acestea recunoscere intr'unu statu constitutionalu, basatu pre vointia unui poporu intregu, o garantia mai multu pentru interesele pâcei, cari suntu nu numai ale Franciei dar' si ale Europei.

Desvoltarea institutiunilor republike prin legislatiune intr'o tiéra care are tradițiuni monarchice este o lucrare dificile. Ea va fi inlesnita de concursulu lealul alu tuturor cari punu mai pre susu de opininile loru personale, séu mai pre susu de aceleale partidei loru, interesulu generalu alu tieri si vointia nationale legalmente manifestata. Se sperâmu ca unu spiritu de concordia si de unire va ajutá ase indeplini acésta frumosamisiune.

Nu ne cunoscemus nici marirea nici dificultatile acestei lucrări, dar' credemus in puterea morala a principiilor suveranitatii nationale si a libertătiei, in intelepciunea si in devotamentulu corporilor constituionale ale tieri, in patriotismulu si in lealitatea ilustrului presiedinte alu republicei.

Mantie se republica francesa si desvoltese in acelasi spiritu care a reesit de a o fundá!

Aduca tóte ródele ce natiunea are dreptulu de a asteptá dela dens'a! Rasipescă prin fapte neincrederea si temerile!

Asigurându progresulu si libertatea, fia in acelasi tempu o garantia de ordine si de pace; o pavedia a tuturor drepturilor si a tuturor intereselor legitime contr'a incalcarilor, din ori-ce parte aru veni ele!

Asigure mai cu osebire Franciei instructiunea universale, propagata in tóte clasele sociale că cea mai solida garantia a tuturor libertătilor!

Adresându aceste cuvinte de simpatia republicei francese, suntu adêncu convinsu de a fi interpretulu credinciosu alu simtimintelor nu numai ale coloniei elvetiane din Parisu, si ale tuturor coloniilor elvetiane din Francia, dar' si alu natiunei intregi. Elvetia republicana saluta cu simpatia si cu incredere pre Francia republicana.

Radicu acestu toastu pentru republica francesa si pentru presedintele republicei! (Intreita salva de aplaude.)

In cele urmatore dâmu publicului nostru cetitoriu, unu articlu care ni s'a tramsu dela unu carturariu de ai nostri dela tiéra, care in modestia sea, nu are pretensiunea a se numerâ intre „intelligentii“ natiunei. De aceea reproducemus articululu fâra de nici o schimbare, respectandu vocea din poporu in puritatea ei. Ne bucurâmu vediutu ca poporul nu e indiferentul la cele ce se intempla in sinulu seu si marturisim ca ne a suprinsu căndu amu vedintu ca cele in digitate in „indigitările“ nóstre din Nr. 19 au inceputu a se adeverí asiá in graba.

Eata articululu:

Defectele tempului prezintă, si îndreptarea loru.

Dela tiéra in Martiu 1876.

Precum pacea in fratiesce si armonia se propaga si respandesce in trepoporul prin ómeni insufletiti de spiritulu binelui si de simtiemintele caritătiei evangelice — de asemenea disarmonia, ur'a si resbunarea inca se propaga si respandesce prin ómeni inspirati de spiritulu reului, de ambiciune, arogantia si interesu egoistice.

Pentru a se poté delaturá din sinulu poporului nostru — ori ce datini si obiceiuri stengace ori ce rele si defecte, care i potu casinuá ruinare si nenorocire si ai inspirá religiositatea si moralitatea cari singure conduce pre ori ce omu la adeverat'a fericire, se ceru puteri si spirituali si materiali, vointia si putintia, contielegere fratiesca intre toti factorii prin-

cipali si conducatorii poporului si mai cu séma intre acei'a, cari vinu mai desu in atingere cu densulu, cum suntu: preotii, inventarii, notari, advocati, dregatorii si representantii comunali si bisericesci si se mai astepata inca si spriginul inteligenției nóstre de tota specialitatea.

Cându toti acestia se voru unii in cugete si in simtiri, si se voru interesa mai cu zelu că pâna acum de sărtea si viitorulu poporului nostru, conlucrandu cu energia pentru prosperitatea si luminarea lui, atunci de siguri voru astă cu lesnire căile si midilócele conducători la scopu si voru ajunge la succesulu dorit.

Déca pretendemus si dorim cu ardore, că poporul nostru sa fia crescutu in religiositate si moralitate, de asemenea sa pretendemus imperiosu — că aceste virtuti ceresci sa le poseda primo loco conducatorii sei — de ori-ce trépta si positiune — fia laici ori clerici — conformu preceptelor evanghelice:

„Asiá se lumineze lumin'a vóstra înaintea ómenilor, că se védia faptele vóstre cele bune si sa marésca pre tatalu vostru celu din ceriuri.“ (Matei capu 5 versu 16.) Nu vomu gresi marturisindu sinceru adeverul cu anu vediutu si vedemus cu durere de inima, ca chiaru unii dintre conducători prin faptele loru egoistice si pentru interesele loru ordinari in locu se moraliseze, ei singuri prin conduit'a loru necorespondiente demoraliseaza si facu celu mai mare reu si straciune bietului poporu.

Un'a dintre cele mai durerose si mai neplacute calamități este si acea impregiurare, ca multe din defectele stricăcioase si ruinătoare intereselor poporului nostru preste totu le vedemus concentrate mai multu intre unii dintre barbatii nostri asiá numiti invetati si intelligenti ce se tienu de conducatori.

Cunoscemus pre unii domni invetati si intelligenti ai nostri, cari neputemus fi sustenuti la scola numai cu spesele parintilor loru cei seraci si au continuat si terminat studiile mai inalte cu stipendii si déca au devenit in oficii publici in locu se fia ómeni onesti, activi si consciintiosi; au inceputu a escela inabusuri, negliginta, lucsu si desfrenare, incătu vrendu nevrendu ne vine a crede, ca astfelii de ómeni in decursulu studiilor loru au invetiatu a fi inspirati mai multu de spiritulu reului decătu alu binelui si la invetiatura au imitat mai numai viciile si defectele ómenilor stricati de prin cetăti decătu cultur'a inimei si virtutile sociale ale barbatilor intr'adeveru civilisati.

Eata dar, din ce motive devine, ca numai e nici o mirare căndu audi adese pre bietulu poporu esclamandu si vaierandu-se: „Dieu, ca unii dintre domnii nostri cei invetati nu mai tieni nici o lege — nu mai au nici unu Ddieu — ei ni se pare ca au invetiatu numai cum sa ne incurse si belésca pre noi — si cum sa se imbogătieasca pre ei.“ etc.

Déca vomu considerá si judecă rationalu si fâra passiune tempulu si impregiurările in care traimus astadi — si conduit'a unoru ómeni invetati si intelligenti — apoi vrendu nevrendu trebuie sa aprobâmu esclamatiunile si vaieraturile cele drepte ale poporului — ba că unii, cari ne-amu convinsu din esperintia propria despre rele si defectele tempului prezintă — afirmâmu susu si tare si dechiarâmu in fatia lumei — ca amu devenit sa traimus astadi in celu mai nenorocit tempu de coruptiune si decadintia morală — in tempulu acela nenorocit căndu oficiele publice — pentru unii din cei ce le ocupă au devenit unu monopolu de specula — ori dupa limbagiulu fratilor nostrii, din România unu midilocu de chivernisela.

(Va urmá)

Varietăți.

** Concursu „Budapesti Közlöny” dela 21 Martiu a. c. nr. 66 publica concursulu escrisu de min. reg. ung. de culte si instrultiune publica pentru unu postu de professoru de limb'a latina si greca la gimnasiul reg. ung. de statu din Sabiu. Petitiunile instruite si adresate ministerului reg. ung. de culte si instructiune publica au de a a se substerne pâna la 15 Aprile a. c. la directiunea superioara scolară din Clusiu. Emolumentele impreunate cu postulu de prof. suntu: 1200 fl. salariu ficsu, 200 fl. bani de quartiru pre lângă quinquinalii de 100 fl.

* Necrologu. Diurnalele din România ne aducu scirea trista despre mórtea dlui Dr. Ioanu Dragomiru, profesor de istoria universale, la colegiul St. Sava. Deplangemu acesta grăbnița perdere a instructiunii superioare! Fiai tieren'a usioră!

* Comitetul scaunului alu Sabiu lui a avut joi siedintia Obiectele desbaterei au fostu statorarea bugetului scaunale pre anulu 1876; regularea pompeieriei in scaunu si alte obiecte de mai putienă insemnata. Dintre aceste este de a se distinge o petitiune către cas'a deputatilor pentru scutirea populatiunei contra fărălor selbatece.

* Cine aru fi credintu? Joi ni se templă ce nici prin visu nici aru fi trecutu vr'o data. „S. d. T.” ni sosește camu dupa 11, adeca intre 11 si 12 ore. Că totudéun'a indata amu facutu o revista preste tōte rubricile diurnalului. La „Local-und-Tages-Chronik” dâm preste o varietate intitulata „Fründie si flori.” In acea varietate se caracterizează cealalta fōia totu de aici din locu, „Hr. Ztg. etc.” de fōia umoristica. Ce e dreptu „Hr. Ztg.” facuse mai de unedile o gluma camu prōsta, cându dicea ca intr'o afacere a „vediu in nisce acte.” Ce a vediu? va scî ea si respectivulu. Noi scîmu ca n'a vediu ceea ce caiută sa vîde; dar' galusce nemistuibile au inghitit respectiv'a fōia destule, fără de a dice macaru unu ah! Cu tōte aceste cându amu cettu ca „H. Ztg.” e fōia umoristica cugetaramu in noi acés'a e invidia. Ce se vedi? Nu bate intâia óra pentru unii dupa prândiu, pentru altii dupa prândiu, si eata si „Hr. Ztg.” Facemu si preste dens'a revista. Cetimur rubrica „In land” si ne convingemur ca nu numai e umoristica, ci cându vrea, că joi, apare si caraghiosa. Ea dice si din acésta pote vedé ori si cine cătu e de sarata: „Alt'a e Tisza (ministrul) si alt'a e Telegrafulu”. Genialu!

* Actiunea produce reacțiune. Ministrul ung. de comerciu si comunicatiune n'a spariatu numai cu vorbe cându a amenintiatu pre toti impiegatii dela drumurile de feru, ca déca nu voru invetiá limb'a magiara i lipsesce de oficiele ce imbraca. O fōia din Vien'a ne spune ca la 17 Martiu a. c. a mii'a familia a trebuitu sa parasescă Ungaria, din cauza, dice fōia vienesă, ca unu arpadanu a competitat la postulu némtiului, pentru ca lipsitul de oficiu are si dōu atestate din cari se vede ca a depusu esamenulu din limb'a magiara cu succese bunu. Ministrulung. nu numai ca s'a tienutu de cuventu dara a mersu mai departe: in Decembre a. tr. a spus'o intr'unu emisu ministerialu verde, ca impiegatii de ai drumurilor de feru se demissiunéza si la casulu cându sciu unguresce, déca voru fi nemti. Acum este o urmare logica ca dandu-i-se ocasiunea, fără multe ceremonii se asiedie in posturi fii de ai natuinei magiare, conformu emisului seu de mai nainte ii si asiéza. Nemtii din Cislaitania inse suntu ómeni acu-

rati. Ei au numerat tōte familiele băsi sufletele, cari au fostu espedate pre calea acésta din Ungaria, pentru ca ei le numera 3400! Si acum dupa ce si-au facutu sotocel'a astfelii se apuca de resplata. Aceeași fōia vienesă amenintia conducerea intréga a drumurilor unguresci de feru cu denegarea din partea a ori căruia sfatu, a ori căruia spriginiu ce-luva mai cere si déca stau cele dise de fōia despre care ni e vorba, intrebările se facu la Vien'a adeseori, pentru ca se dice mai departe, ca dela crearea Inspectiunei generale in Budapest'a preste drumurile de feru abia s'au facutu patru tarife, cari nu suntu copiate de pre cele austriace. Inse nu se opresce aci. O societate de drumuri de feru, carea sta in cele mai bune relatiuni cu ministrul austriacu s'a decisu a demissiună patru-spradie e impiegati de naționalitate unguresca. Dara ce e mai bunu vine la urma. In dilele cele mai de aproape se intrunescu la Frankfurt-reprezentantii tuturor drumurilor de feru nemtiesci si austriace. Cu ocazia acésta, se asigura, ca se va decide eschiderea tuturor drumurilor de feru unguresci din reuniunea drumurilor nemtiesci, prin care mesura drumurile de feru unguresci voru dă de pagubele cele mai simtite.

* Semnul imbutucatoriu. Doi advocati români din Sibiu au datu demisiunea in dilele trecute in grab'a cea mai mare — suspune ca pre la mediul noptiei — concipistolilor lor. Trebuie ca numerul proceselor se afia intr'o scadere rapida.

* Secerata fratii. Sub titlulu acesta face rotund'a prin diurnale urmatoreea intemplare ce avu loc la anulu nou intr'o monastire de ieșuți in Sant'a Fé (Spania). Parintii ieșuți erau la prandiu si intre densii se incinge o disputa despre impartirea órelor si despre alegerile anuale. Din disputa se nasce certa. In cursulu certei incepu a sbură paharele dela unulu la altulu, ceea ce insemnă ca s'a inceputu bataia. Acésta se continuă cu pahare cu sticle, carafe si alte obiecte potrivite spre scopulu ocupatiunei din acele momente memorabile. Pater rectoru alu monastirei a cadiutu mortu si alti patru patres fura raniti greu. Dintre cesti din urma doi au murit. Ceretarea judecatorescă urmăza.

* Nenorocire. Dela Strassburg se anuncia, ca unu trenu dintre Strassburg si Mühlhausen, trecându preste riulu III, care, umflatu de apele cele multe, semenă unui fluviu, si derimânduse togm'a in momentele trecrei preste podulu de preste III unu pioru de podu, afara de masin'a, carea apusea a trece podulu si riulu, trenulu intregu a cadutu in apa. Din caletori n'a scapatu nimenea. Căti caletori au fostu in trenu se va eruî mai tardiu.

Publicare de licitatii.

Comuna bisericăsca gr. or. din Resnovu dupa ce si-au primitu aprobarile necesari dela autoritatile mai inalte competenti, — in diu'a de 25 Martie st. v. 1876 la 10 ore a. m. va vinde prin licitatiiune verbala publica, padurea de fagu de pre muntele bisericei Baiu și Dibamu aflatoriu in Romania districtulu Prăova.

Condițiile de licitare precum si alte explicații se potu capta si respective vedé in scola romana de aici, unde se va tiené si licitatiiunea.

Resnovu in 25 Fauru 1876.

3—3 Comitetul parochiale.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante de class'a III Buciumu-satu, in protopresbiteratulu Abrudului, se deschide concursu, pâna la 8 Aprile 1876. Emolumentele suntu, tacsele stolari bine regulate dela 130 de famili, si folosirea cimitierului, eventualmente, déca aru voí se ocupe si postulu de invetitoriu, va primi inca unu salariu de 120 fl. v. a, cuartiru si lemne.

Doritorii de a competă la acésta parochie, au de a-i substerne concursele instruite conformu legei — pâna la terminul prefisat, subscrisului.

Abrudu in 4 Martiu 1876.

In contilegere cu comitetul parochiale.

Ioane Gallu,
prot. gr. or. alu Abrudului
(2—3)

Ad Nr. 10. 1876.

Concursu.

Devenindu vacanta parochia in Brâncicu protopresbiteratulu Dobrei, se scrie prin acésta concursu cu terminul pâna la 21 Martie st. v. a. c. in carea dì se va tiené si alegerea.

Emolumentele suntu:

Portiune canonica 7 jug. parte aratoriu, parte fenatiu, dela 80 numeri de case 80 mieri de mari de curuzu sfarimatu, si dela geleri o dì de lucru, apoi stol'a usuata. Tōte aceste emolumente computate la olalta dau unu venit uanalu aproape de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acésta statuine de parochu, au a-si asterne petitiunile loru instruite in sensulu statutului org. la subscrisului pâna la terminul indicat.

Dev'a in 19 Febr. 1876.

Pentru comitetul parochialu.
Ioanu Papiu,
(3—3) protopresb.

Concursu.

Pentru ocuparea statuinei de capelanu lângă betrânlulu parochu Nicolau Briciu din Galatiu protopresbiteratulu Bistritie, se deschide prin acésta concursu in intielesulu inaltului ordinu consistoriale din 4 Septembre 1875 nr. 2323 pâna in 28 Martiu a. c.

Cu acestu postu suntu impreunate urmatorele emoluminte:

Dela 60 case căte 1 mertia curuzu sfarimatu, totu dela acelea case venitulu epitrafirului si căte 1/2, dì de lucru.

Portiune canonica 5 jugere parmentu aratoriu 2 1/2 jugere fenatiu.

Cu acestu postu e impreunat si postulu de invetitoriu cu unu salariu uanalu de 100 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acésta statuine, că obligati de a implini tōte functiunile nepotincosului parochu suntu avisati a-si trimite concursele instruite amesuratul Statutului organicu pâna la terminul prefisat la comitetul parochialu in Galatiu post'a ultima Bistrită.

Galatiu 26 Febr. 1876.

Comitetul parochialu in contilegere cu oficiul protopresbiteral tractualu.

(3—3)

Ad. nr. 10 1876.

Concursu.

Pentru intregirea parochiei vacante Ighișu protopresbiteratulu Albei Iulie se scrie concursu pâna la 21 Martie 1876. st. v. cându se va tiené si candidatiunea.

Emolumentele suntu:

1. Casa parochiala cu gradina de legumi.
2. Portiune canonica de 8 jugere 804□⁰ in aratoriu si fenatiu.

3. Dela 114 famili căte un'a ferdelu de bucate, său parte in mustu.

4. Dela 114 famili un'a di de lucru.

5. Stol'a usuata de parochulu reposatu.

Doritorii de a ocupă acésta parochie au a-si asterne concursele loru conformu Statutului organicu in terminul susu indigitatu la subserisul.

Alb'a-Iuli'a 11 Februarie 1876.

In contilegere cu comitetul parochialu.

Alesandru Tordasianu,
protopr. gr. or. de
Alb'a-Iuli'a.

(3—3)

Editiu.

Mari'a Georgiu Nanu din Hermannu in districtulu Brasovului, de religiunea gr. or. care parasí aprópe de 3 ani pre legiuittul ei barbatu Dimitrie Achimu Tom'a, si nu se scie unde se afla, se cîteză prin acésta a se presentă la subsemnatul foru matrimonial in terminu de unu anu si o di dela datulu subscrisu, căci neinfatisindu-se se va pertractă actiunea barbatului si in absența ei.

Brasovu in 19 Februarie 1876.

Scaunulu protopr. gr. or. alu tractului II alu Brasovului.
Ioanu Petricu,
protopopu.

(3—3)

Ad Nr. 92—1875.

Editiu.

Prin carele Ann'a Comanicu din Felmeru, in scaunulu Cohalmului, parasindu in modu ilegal de mai multu tempu pre legitimul seu sociu de casatoria Moise Curchel, se cîteza, a apare in restempu de unu anu inaintea forului matr. subscrisu, căci la casu contrariu, pre basea protocolului luat de către oficiul protopopescu, prin carele se inacțiunează pribegie, — in sensulu canoneloru bisericei resaritene, se va aduce sentint'a meritória.

Cohalmu, 15 Februarie 1876.

Forulu judecatorescu bis. de I-a instanța gr. resarit.

Nicolau D. Mircea,
3—3 adm. prot.

Nr. prot. 10/1876.

Editiu.

Ilean'a lui Gavrilă Sioică din Bulzescu — Cttulu Zarandu — carea de mai multi ani au parasit u pre barbatu ei Ioanu Sioică a Pascului fără a se poté eruă leculu ubicatiunei ei; — prin acésta se provoca resp. cîtedia a se presentă inaintea subsemnatului scaunu ppescu in terminu de unu anu si o di si anumitu pâna in 25 Ianuarie 1877 căci la din contra procesulu divortial intentat asupră se va pertractă si decide si in absența ei.

Din siedint'a scaunului ppescu gr. or. a Zarandului tienuta la Bradu in 22 Ianuarie 1876.

Nicolau I. Miheltianu,
prot. gr. or. a Zarandului.

(3—3)

Editiu.

Marin'a George Dutia din Rotbavu, de religiunea gr. or. care de 6 ani parasí cu necreditantia pre legiuittul ei barbatu Arsenie Vladescu, si nu se scie ubicatiunea ei, prin acésta se cîteza a se presentă la subsemnatul foru matrimonial in terminu de unu anu si o di dela datulu subsemnatu, căci neinfatisindu-se se va pertractă actiunea barbatului si in absența ei.

Brasovu in 21 Februarie 1876.

Scaunulu protop. gr. or. alu tract. alu II alu Brasovului.
Ioanu Petricu,
protopopu.

(1—3)